

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa „P.(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” Spółki Komandytowo Akcyjnej w O.

przeciwko Zakładowi Gospodarki Odpadami Komunalnymi Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 grudnia 2010 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 9 marca 2010 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

Uzasadnienie

Powódka „P.(...) Sp. z o.o.” w O. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 9 marca 2010 r. Skarga została mylnie skierowana do Sądu Najwyższego i dopiero przez ten Sąd (już po upływie terminu z art. 398⁵ § 1 k.p.c.) przekazana do Sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, co spowodowało jej odrzucenie jako spóźnionej. Następnie skarga została jednak przyjęta na skutek pozytywnie rozpatrzonego przez Sąd Apelacyjny wniosku powódki o przywrócenie terminu do jej złożenia.

Skuteczność wniesienia i zasadność uwzględnienia tego wniosku, a w konsekwencji terminowość złożenia skargi kasacyjnej podlega kontroli Sądu Najwyższego w ramach wstępnego badania prawidłowości tego środka zaskarżenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 1997 r., I CKN 45/97, OSNC 1997/9/122).

W niniejszej sprawie pozwany częściowo trafnie zwraca uwagę na uchybienia, które spowodowały nieuzasadnione przywrócenie terminu. Nie można wprawdzie zgodzić się, że zachodziły podstawy do odrzucenia (z powodu niezachowania terminu z art. 169 § 1 k.p.c.) lub zwrotu (z powodu uchybienia obowiązkowi przewidzianemu w art. 479⁹ § 1 k.p.c.) wniosku o przywrócenie terminu do złożenia skargi kasacyjnej. Powódka złożyła wniosek w terminie tygodnia od dowiedzenia się o tym, że uchybiła terminowi, a pismo zawierające wniosek nie było składane w toku sprawy lecz po jej prawomocnym zakończeniu w sądzie drugiej instancji i dotyczyło wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia - skargi kasacyjnej, co uzasadniało stosowanie do niego art. 479⁹ § 2 k.p.c., a nie § 1 tego przepisu. Trafne są natomiast zastrzeżenia co do przyjęcia przez Sąd Apelacyjny, że powódka uprawdopodobniła, iż do uchybienia terminu doszło bez jej winy. Przyczyną nieterminowego wniesienia skargi miało być pozostawanie przez pracownika kancelarii, który adresował przesyłkę ze skargą, w stanie rozkojarzenia, spowodowanym odstawieniem leków antydepresyjnych a(...) i oraz leków na bazie b(...) takich jak C(...). Zważyć jednak należy, że zaświadczenie lekarskie załączone do wniosku potwierdza jedynie leczenie pracownika kancelarii lekiem a(...), którego odstawienie lub zmniejszenie dawki – według informacji zawartych w ulotce informacyjnej – powoduje takie skutki jak nudności, wymioty, ból brzucha, biegunka, bezsenność, ból głowy, nerwowość oraz lęk. Tym samym nie sposób uznać, że przedłożone materiały uprawdopodobniają rozkojarzenie i zakłócenia uwagi usprawiedliwiające popełnianie błędów w adresowaniu przesyłek. Leczenie pracownika kancelarii innymi lekami wynika wyłącznie z jego oświadczenia, tymczasem leki tego rodzaju wydawane są jedynie z przepisu lekarza, zatem musiałyby być ujęte w zaświadczeniu, skoro lekarz podał, jakie leki stosował. Tym samym ewentualne negatywne konsekwencje odstawienia leków na bazie b(...) nie mogą być brane pod uwagę, skoro brak uprawdopodobnienia, że pacjent je rzeczywiście zażywał. Zwrócić też trzeba uwagę, że żadne inne zachowania pracownika kancelarii, nie potwierdzały wystąpienia u niego chorobliwego rozkojarzenia. Zawłaszcza jeśli zważyć, że to on przygotował projekt skargi kasacyjnej, a jego funkcjonowanie w kancelarii nie budziło

żadnych zastrzeżeń, o czym świadczyło powierzenie mu tak odpowiedzialnych zadań jak sporządzanie projektów nadzwyczajnych środków zaskarżenia.

W konsekwencji przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej nie było uzasadnione, wobec czego skarga – jako złożona po terminie – podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.